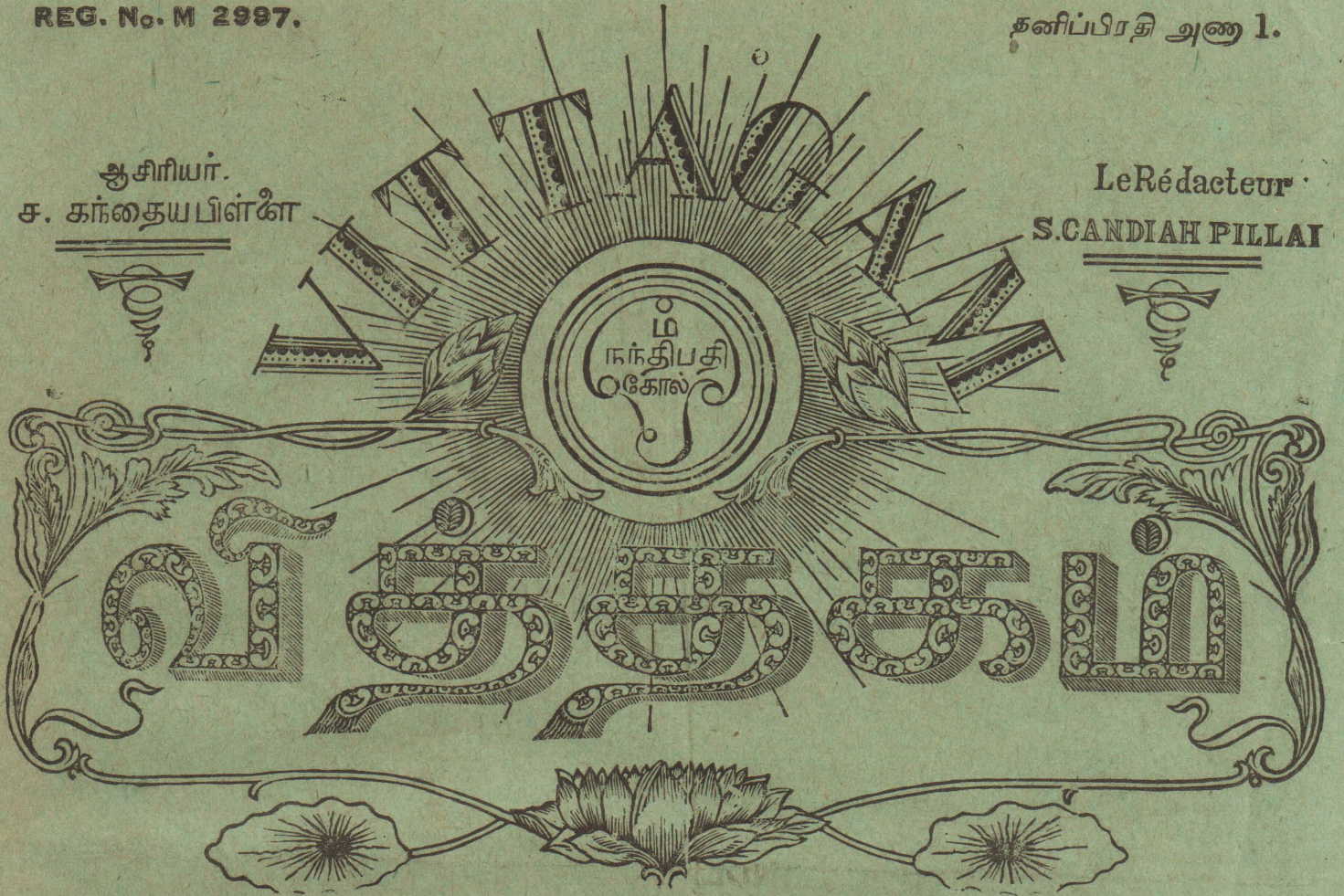

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையபிள்ளை

LeRédacteur
S.CANDIAH PILLAI

ஒரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை

VOL. III

புதுவை, தாது ஞால ஆடி மீ கள உ (30—7—36)

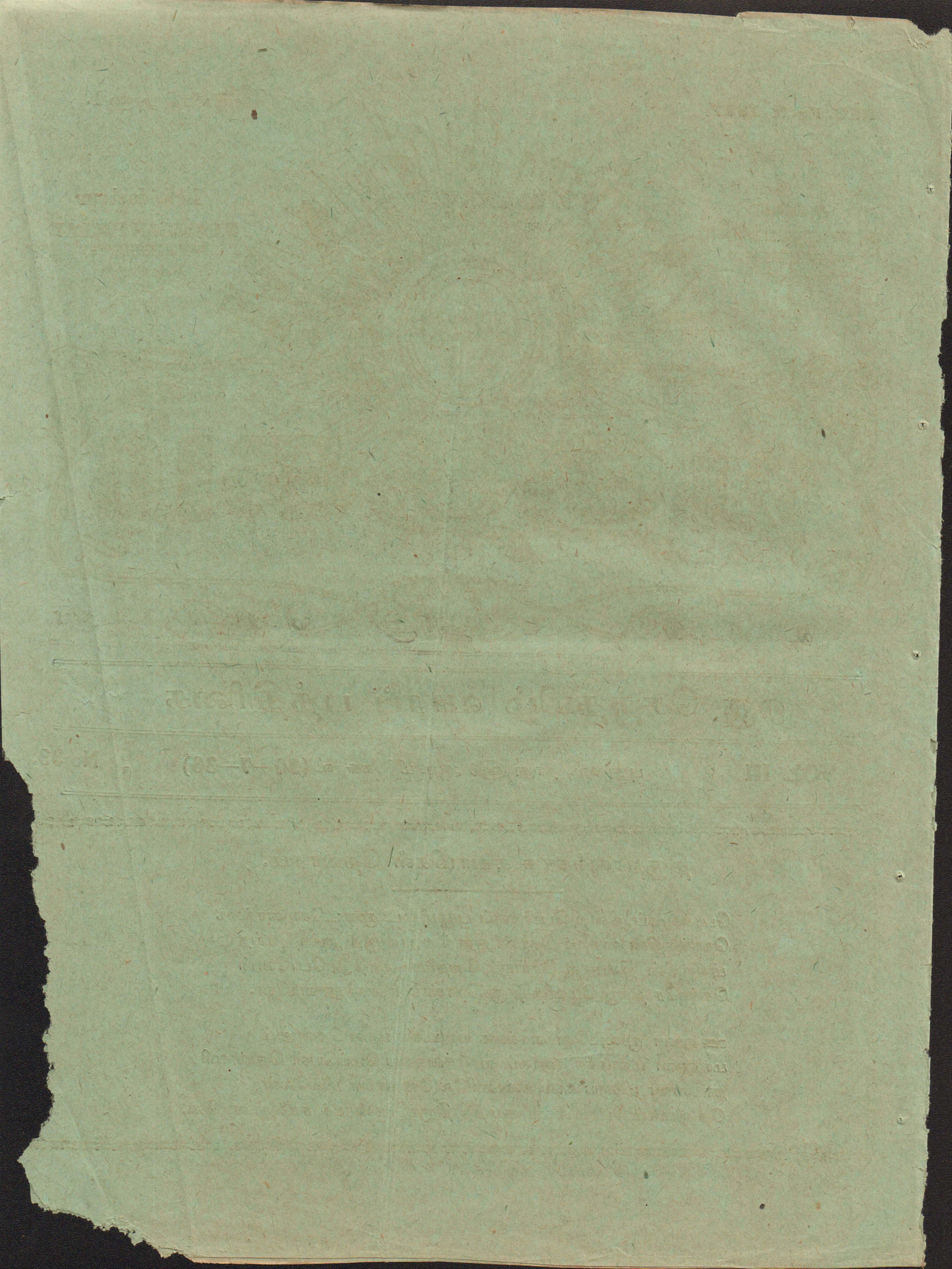
No 33.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்.

பொக்கமாய் நின்ற பொல்லாப் புழுமிடை முடைகொ ளாக்கை
தொக்குநின் றைவர் தொண்ணூற் றறுவருந் துக்க மெய்த
மிக்குநின் றிவர்கள் செய்யும் வேதனைக் கலந்து போனேன்
செக்கரே திகழு மேனித் திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே.

ஊ னுலா முடைகொ ளாக்கை யுடைகல மாவ தென்றும்
மா னுலா மழைக்க ணர்தம் வாழ்க்கையை மெய்யென் றெண்ணி
நானொலா மிளைய கால நண்ணிலே னெண்ண மில்லேன்
தே னுலாம் பொழில்கள் சூழ்ந்த திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே.

உள் நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 3.

வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
LIBERTÉ—ÉGALITÉ—FRATERNITÉ

VITTAGAM

LE REDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

ஆசிரியர் :

யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.
ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது.

Bureau de la Direction:—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க்க் கல்லா லரிது.
குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, தாது ஓடு ஆடி மீ ௧௯ ௨ (30—7—36)

NO. 33.

சுத்த சாதகம்.

அரியவவ்வுருளே முன்றியல்பதுவு
மைந்துநற்குறியுமாய்நிகழும்
இரியுத லில்லாச்சத்தையாய்ச்சித்தா
யின்பமாய்நிற்குதலியல்பாம்
கிரியையுஞானமுமிச்சையதுவுங்
கிளர்திரோதையும்பரையதுவும்
உரியதுகுறியாம்விரியிலையந்தா
யோடுங்கிடினோன்றதாய்நிற்கும்.

பிரணவமதுவுமுன்றியல்பதுவும்
பிறங்குமைங்குறியுமாய்நிகழும்
திரமுறுவவ்வுமிவ்வுமவ்வதுமாய்த்
திருந்தவேநிற்குதலியல்பாம்
உரமுறுநவ்வுமவ்வுமச்சிய்யு
மோங்கியவவ்வுமயவ்வதுவும்
விரவுறுகுறியாம்விரியிலையந்தாய்
மேவிடினோன்றதாய்நிற்கும்.

உ
திருவருள் துணை.

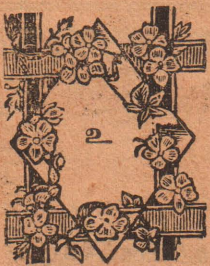
காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதிய
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
முலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருள்வந்து முந்துமினே.
[தீருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

தாது னு ஆடி மீ கசு உ

கொலை.

உ
டலாகிய பிருதிவி
தத்துவத்தில்
உறையப் பெற்ற
அமல நாத வடி
வினாகிய குருநாதன் அசுத்த நிறை
என்னும் புலால் தத்துவத்தைக்
கொண்டு — பலியாகக் கொண்டு
உண்ணுதலாகிய கொலையால் சாத
லாகிய தற்கொலையை மறுத்து —
புலாலை மறுத்து — புலால் துருத்தி
யைப் பூந் துருத்தியாக மாற்றி நித்தி
யத்துவம் பெற்ற சித்தர் பெரு
மானாகிய இடைக்காடர் திருவாய்

மலர்ந் தருளிய “மூவடி முப்பது”
என்னும் அரிய பெரிய தமிழ்
மறையில் அறக் கூறு என்னும்
மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் எட்டாம்
சூக்த மகுடமாகி மிளிர்வது “கொலை”
என்பது.

இதற்கு முந்திய சூக்த மகுடமாகிய
“கான்முளைப் பெருக்கம்” என்பதன்
பண்பும் பயனும் “வித்தகம்”
தொகுதி 3 இல. 32 இல் ஒரு சிறிது
சுருங்க உரைக்கப்பட்டன.

இடமும் பொருளுமாய் விளங்கும்
உடலுயிர் இணக்க மின்றிப் பிணக்
கினால் முரண்பட்டு இயங்கி அதனால்
எவ் வகையான நற்பய்னையும் அடைய
முடியாது ஏவல் என்னும் ஆற்றலும்
சூரியமாய் உளைந்து உழலுகின்றன
எனவும்,

இன்ன இழிவான நிலைமையைத்
திருத்தி அமைப்பான் மாணவன்
முயலுங்கால் அவன் உடலமாகிய
பிருதிவி தத்துவம் என்னும் தாய்
சன்ற அமல நாதங்கள் என்னும்
கான்முளைப் பெருக்கத்தால் அத்தாய்
என்னும் தூலச் சிவை சுருங்கிச் சோர்
வடையும் எனவும்,

தாதுக்களாகிய மன்பதைகள்
வலிமை சூன்றுதலால் அசுத்தமான
பழைய உணர்ச்சி மழுங்கும் எனவும்,

மருளுடம்பில் உள்ள அசுத்த
நிறை கலக்குறுதலால் உடலுயிர் சாத
லுறச் சாதலடைதற் குரிய வழக்கு
இது எனவும்

“கான்முளைப் பெருக்கம்”

என்னும் மேலைச் சூக்தத்தால் கூறிப்
போந்த புலவர் பெருமான்

“கொலை”

என்னும் இச் சூக்தத்தால்

மேலே கூறப்பட்ட நிலைமையி
னின்றும் வெளியேறிச் சுகம் பெற்று

உய்வதற் குரிய நிறையோடு இயங்குந்
நாதங்கள் உடலில் உறைந்து அதன்
கண் உள்ள அசுத்த நிறையாகிய
ஊனத்தைக் கொண்டு உண்டு சாதலை
நீக்கும் பெற்றியை உணர்த்துகின்றார்
என அறிதற் பாற்று.

மூவடி முப்பது.

அறக் கூறு 3.

கொலை துக்கம்.—8

நெறிவிலவ் காரீர் மக்களை நிறீஇ
இசெலபலியீத் தெழிமீன் புண்மா
பங்கியவகுறுத்தாப் பாங்கறி கொலையே.

என்பது சூக்தம்.

பிருதிவி தத்துவமாகிய உடலில்
உறைந்த அமல நாதங்களாகிய —
நாதனாகிய குருநாதன் புலாலுடலைக்
கொண்டு பலி கொண்டு — உண்டு
அதனைப் பூந் துருத்தியாக மாற்றுதலை
உணர்த்துதல் துதலிற்று இச் சூக்தம்
என்க.

கொலை என்பது உடலை விட்டு
உயிரைப் பிரியச் செய்தலாகிய வன்
செயல் எனவும்,

அல்தாவது மிக்க தீவினையான
ராகிய உலக மாக்களையும் தீமை
வினைக்கும் மற்றைய விலங்கு பறவை
முதலிய பிராணிகளையும் அழித்து
விடுதல் எனவும்,

அன்ன கொலையானது மனித சமூ
கத்தை முறை கேடான புற நெறி
புகாது செந் நெறியில் நிறுத்துவது
எனவும்,

தெய்வத்தின் முன் சில பலிச்
செய்து பயன் கொளற்கு உரியது
எனவும்,

நீர்ச்சுறவு தீப்புள் கொடு விலங்கு
ஆதியன பொங்கிப் பல்கி உலகை
நலியாதவாறு அவற்றை அளவு
படுத்ததற்கு உரியது எனவும்,

உலகிபலுக்கு ஒப்பியவாறு அத் தகைய படிப்பாளிகள் பொருள் கணும்படியும், உண்மையை நாடும் ஆற்றலுடையார் அதனைக் குருவருளால் உணர்ந்து உய்தியடையும் படியும் அமைக்கப்பட்டது இச் சூத்தம் என அறிதற் பாற்று.

உழவர் வயலில் களைகளைப் பிடுங்கிப் பயிரைக் காத்தல் போல

அரசன் கொடியாராகிய உலக மாக்களைக் கொலையான் ஒறுத்துத் தனது குடிகளைக்காத்தல் அக் குடிகள் முறை கேடான புறநெறி புகாது செந் நெறியில் நிலைத்தற்குத் துணையாகும் என்பது பின் வரும் தேவர்திரு வாக்காலும் நன்று வலியுறுதல் காண்க.

குறள்.

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் [பைங்குழி களைகட்டத்தோடு நேர்.

(ஊ. 55-ம். அதி. செங்கோன்மை. செ. 10)

இதன் உண்மைப் பொருள் இச் சூத்தத்தின் உண்மைப் பொருளோடு ஒத்த ஆகும்.

மிருகம், பறவை என்பன வற்றைத் தெய்வத்திற்குப் பலியிட்டு வழிபாடு புரிதல பாங்கறி கொலையே—முறைமையான கொலையே—பண்டு தொட்ட வழக்கே என்பது பின் வரும் பிரமாணங்களாலும் வெள்ளிடை ஆம்

திரு முருகாற்றுப் படை.

“சிறு திணைமலரொடுவிரை இமறியறுத்து வாரணக்கொடியொடுவயிற்படநிறீஇ ஊநர்கொண்டசீர்கேழுவிழவிலும்
.....
மதவவ்நிலைஇயமாந்தாட்கோழுவிடைக் தருத்யொடுவிரையதுவெள்ளரிஇ
தீல்பலச்சீசேய் துபல்பரப்பிரீஇ
.....”

(ஊ. பழமுதிர்சோலை)

மதுரைக்காஞ்சி.

“.....
நீருநிலனுந்தீயும்வளிபு
மாகவீசும்போடைந்துடனியற்றிய
முவானெடியோன்றலவனாக
மாசறவிளங்கியயாக்கையர்குழ்சுடர்
வாடாப்பூவினிமையாநாட்டத்து
நாழ்வுவனவின்னுருகேழ்பேரியோர்க்கு
மாற்றருமரபினுயிர்பலிகொமொர்
அந்திவிழவிந்நூரியங்கறங்க
.....”

(ஊ. அடி 453-460)

கந்தப்புராணம்.

காலையதற்பின்கடவுட்பலிசேலுத்தி
வாலரிசிமஞ்சண்மலாசுந்தியறியறுத்துக்
கோலநெடுவேயுமரன்விழா. கொண்டாடி
வேலனைமுற வகாண்டுவெறியாட்டுநேர்
[வித்தான்.

(ஊ.வள்ளியம்மைதிருமணப்படலம்செ.40)

வேதம் ஆகமம் முதலிய நூல் களிலும் யாகம் — வேள்வி — சாந்தி என்பனவற்றில் மிருகம் பறவை என்பனவற்றின் கொலை விதிக்கப்பட்டே யுள்ளது.

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

பறப்பைபடுத்தெங்கும்புகவேட்டேரி [யோம்பும்
சிறப்பர் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலமேய
பிறப்பில் பெருமானப்பின்ருழ்சடையானை
மறப்பிலார் கண்டீர் மையவ தீர்வாரே.

(ஊ. கோயில்-பண்-குறிஞ்சி பா.2.)

என வருஉம் பிரபல தெய்வச் சருதியையும் நோக்குக.

வேட்டத்தால் வேட்டம் என்னும் கொலையால் புலி முதலிய கொடு விலங்கு முதலியவற்றை அரசன் அழிவு செய்து அவற்றை அளவு படுத்திக் குடிகளை ஒம்புதலும் பாங்கே— முறையே—வழக்கே என அறிக.

ஈண்டு எறி மீன் என்பது சுறாமீன் கடற் சிங்கம் முதலியன எனவும்,

புள் என்பது நெருப்புண் பறவை அண்டப்புள் முதலியன எனவும் கூறுப.

மேல் இச் சூத்தத்தின் உண்மைப் பொருள் ஒரு சிறிது சுருக்க உரைக் கப்படும்.

1

நெறி விலங்கா நீர் மக்களை நிறீஇ

2

இடுசில பலி ஈத்து

3

எறிமீன் புள் மா பல்கி இங்கு உறுத்தாப்பாங்கு அறி கோலை.

அ

நாதம் என்னும் குரு நாதன் அமல நிறைக் குரிய இயக்கத்தைப் பிருதிவி தத்துவமாகிய உடலிற் புகுத்துதலால் நிவிர்த்தி நெறியாகிய அரு நெறியினின்றும் விலங்காத நீர்மையில் சாதகராகிய மாணவரை நிலைக்கச் செய்து,

ஆ

அசுத்த நிறை என்னும் புலால் தத்துவத்தைத் தனக்குப் பலியாகக் கொடுத்து—உண்டு,

இ

மகரமீன் தீப்புள் சிம்மம் யானை புலி என்பன போன்ற மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்கள் — பொறி புலன் என்பன தமது இயற்கையான கொடிய நீர்மையில் பெருக்க மடைந்து துன்பம் விளைக்காதவாறு அவற்றைக் கொன்று — அடக்கி நிறை தழுவி நிற்குமாறு செய்வதே நித்தியத்துவம் பெறுதற் குரிய முறையான கொலையாம் என்பது.

[பாங்கு — முறை — உரிமை
இணக்கம் எனப் பொருள்படும்.
பாங்கறி கொலையே நன்மை விளைக்கும்
கொலை என்பது.]

திருவாசகம்.

பாங்கினோடு பரிசொன்று மறியாத
[நாயேனை
ஒங்கியுளத் தொளிவளர வுலப்பிலா
[வன்பருளி
வாங்கிவினை மலமறுந்து வான்கருணை
[தந்தானை
நான்குமறை பயில் தில்லை யம்பலத்தே
[கண்டேனே.
(ஹை கண்டபத்து செ. 9)

என அருளிச் செய்தார் மணி
வாசகப் பிரபு.

தில்லை அம்பலம் என்னும் ஏக
அம்பரத்தில் — சித் அம்பரத்தில் —
சிதம்பரத்தில் ஒலிக்கும் நாதன் —
நடன மிடும் நாதன் (அமல ஒளி
வடிவின்—அமல ஒளி வடிவின்)
பாங்கும் பரிசும் அறியாத தமக்கு
அவற்றை அறிவுறுத்தித் தமது
உடலில் உறைந்து — அணு அணு
வாகக் குடி புகுந்து பாங்கறி கொலை
யால்,

தமது அசுத்தமான கருவி காரண
ங்களை—அசுத்த நிறையை மாற்றி—
வினைமல மறுத்துத் தமக்குக் கருணை
பாலித்த திறனை இப் பாசரத்தால்
மணிவாசகர் கூறியருளியமை காண்க.
“ஒங்கி உளத்து ஒளிவளர உலப்பிலா
அன்பு அருளி”

என்பது குரு நாதன் தம்மைச்
சிற்றின்ப வாழ்வு என்னும் சிறு
வாழ்வில் பையப் பையக் கொடு
போந்து—நிறை முறை தழுவி ஒழுகச்
செய்து தம்பால் பாஞ்சுடர்ச் சோதி
யாகிய அமல ஒளி ஆக்க முறும்படி
வாய்மையான அன்பு திகழச் செய்த
திறனை உணர்த்தி நின்றது.

திருமந்திரம்.

பயனுறு கன்னியர் போகத்தி னுள்ளே
பயனுறுமாத் பாஞ்சுடர்ச் சோதி
அயனொடு மாலறி யாவகை நின்றிட்டு
உயர்நெறி யாயஒளி ஒன்றது வாமே.

(ஹை 9-ம் தந். ஆகாசப் பேறு. செ. 4)

என எம் அண்ணல் அருளிபதும்
அறிக.

சிதம்பரம் என்னும் ஞானகாசத்தில்
— தகராசாசத்தில் நான்கு என்னும்
நாலு கலைகளும் உண்டாயின.
இறைவன் வடிவமாசிப இவ் வேதங்கள்
—நான் மறைகள் ஏகமாய் அம்பரத்
தில் ஒலிப்பன ஆகலின் “நான்கு
மறை பயில் தில்லை அம்பலத்தே
கண்டேனே” என்று கூறப்பட்டது.

திருவாசகம்.

“மறைநான்கேவாண்சரடாத்தனையே
[கோவணமாச்சாத்தினன்”

எனவும்,

“மூவாநான்மறைமுதல்வாபோற்றி”

எனவும் வரு உம் திருவாக்குக்
களையும் நோக்குக.

இவ் உண்மை “வித்தகம்”
தொகுதி I இல. 25 இல் “நான்மறை”
என்னும் கட்டுரையில் நன்று விளக்கிக்
கூறப்பட்டது. ஆங்குக் காண்க.

“நெறி விலங்கா நீர் மக்களை நிறீஇ”

மேலைச் சூத்தத்தால் கூறப்பட்ட
நிலைமையி னின்றும் வெளி யேறிச்
சுகம் பெற்று உய்வதற் குரிய நிறை
யோடு இயங்கும் நாதம்—குருநாதன்,
நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்
தல்களால் உடலுயிர் சிறிது தூய்மை
அடையப் பெற்ற—ஆற்றிய பூரணம்
பெற்ற பக்குவிகளாகிய மக்களது
பிருதிவி அம்சமாகிய உடலில் அமல
நிறைக்குரிய இயக்கத்தைப் புகுத்து
கின்றான்.

புகுத்திப் புகுத்தி நிவித்தி நெறி
யாகிய அவ் அரு நெறியினின்றும்
விலங்காதவாறு—எலக்கிக் சீழ்நிறையிற்
புகாதவாறு அம் மக்களை நிறுவு
கின்றான்.

அமல நிறைக் குரிய இயக்கத்தை
உடலில் புகுத்துகலே அமல ஒளி
வடிவின்னாகிய எம்பெருமான் உடலில்
குடி புகுதலும் ஆம். அமல
ஒளி பெருகுதலும் இதவே ஆம்.

இதனால் ஊன் உருசி அசுத்தம்
நீங்கி ஒளி மயமாக மாற்ற மடைபுர்;
முன்புள்ள அசுத்த நிறை அணு
அணுயாய் ஒழிந்து பின்பு முழுபதும்
மாறிவிடும்.

இது பற்றியே,

திருவாசகம்.

“.....
முன்புள்ளவற்றைமுழுதழியுள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லைபாண்டானைக்
[கொண்டன்றே”

என அருளிச் செய்தார் மணி
வாசகப் பிரபு.

“நடனங்கண்டபோகேன்கண்டலம்
[செய்தபாக்கிய மையா”

என முத்துத்தாண்டவர் அருளிய
அநுபவத் திருவாக்கையும் நோக்குக.

பின் வரும் பிரமாணம் ஊன்
உருகிச் சுருங்குதலால் ஒளி பெருக்க
முறும் உண்மையை நன்று புலப்
படுத்துவதாகும்.

திருவாசகம்.

பானினைத் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை யுருக்கி உள்ளோளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத்தொடர்ந்துசிக்கெனப்பிடித்தேன்

எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

புன்புலால் யாக்கை புரை புரை கனியப்
பொன்னெயிற் கோயிலாப் புகுந்தென்

என்பொலா முருக்கி யெளியையா யாண்ட
ஈசனே மாசிலா மணியே

துன்பமே பிறப்பே யிறப்பொடு மயக்காந்
தொடக்கெலா மறுக்கந்ந் சோதீ

இன்பமே யன்னச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

(ஊ. பிடித்தபத்து பாசரம் 9, 10)

குரு வருளால் தூல கற்பம் உண்டு
ஆற்றிவு பூரணம் பெற்ற மக்களே—
மானிடரே சூக்கும தற்பம் உண்ண
அருகராவர்.

தூல கற்பம் அன்னம் — உணவு—
அருந்தல் பொருந்தல் எனப்படும்.
சூக்கும கற்பம் அமல நாதங்கள்
எனப்படும்.

தூல கற்பமுண்டு பௌதிகத்
தூய்மை அடைந்தவரே ஆற்றிவு
பூரணம் பெற்ற மானிடர் ஆவர்.
இவரே மக்கள். இப் பெற்றி கைவரப்
பெறுதார் மாக்கள் என்னும் இருகாற்
பசுக்களே ஆவர்.

தொல்காப்பியம்.

“மாக்கள்தாமே ஐயறிவுயிரே”

“மக்கள்தாமே ஆற்றிவுயிரே”

என ஆன்றோர் கூறியதும் அறிக.

திருவாசகம்.

சுற்றம் என்னும் நொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி அழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
(ஊ. போற்றித்திருவகவல்)

என மணிவாசக சிவம் அருளி
யதும் அறிக.

மக்களையே யன்றி, மாக்களை
நிவிர்த்தி நெறியாகிய அரு நெறியில்
நிறுவதல் முடியாத காரியமே ஆம்.

மக்கள் உடலில் அமல நாதங்கள்
ஆக்கமுறப் பெற்று அதன் கண்

உறைதல் ஆரம்ப மாகப் பெற்றால்,
நிவிர்த்தி நெறியி னின்றும் அன்றா
விடக்கி கீழ் நிறையிற் புகமாட்டார்.

இவ்வாற்றல்

“நெறிவிலங்காரீர்மக்களைநி”

என்பதன் உண்மைப் பொருள்
கண்டு கொள்க.

“இடு சில பலி ஈத்து”

இவ்வாறு உடலில் உறையப்
பெற்ற நாதம் அசுத்த நிறை என்னும்
தத்துவத்தைப் பலியாகக் கொண்டு
உண்கின்றது. “ஈத்து” என்பது
தனக்குத் தானே கொடுத்தல் என்னும்
பொருட்டாய் உண்ணுதலை உணர்த்தி
நின்றது.

உயிர் ஊனை மிசைதல் என்பதன்
உண்மையும் இதுவே ஆம்.

“காமக்கிழத்தி” என்னும் சூத்தத்
தால் (மூவடி முப்பது லவது இன்பக்
கூறு சூத்தம்2) உயிர்க் கிழவன் இல்
என்னும் சமையை — அழுக்கை —
தடிப்பை உண்டு உண்டு அவ் ஊனில்
தன் இயக்க நிறையைப் புகுத்திப்
புகுத்தி அவ் ஊனின் தடிப்பை —
தாமத இயக்கத்தை மாற்றுதலால்
அவ் ஊனாகிய காயப் பெண் தன்னைப்
பிரியாது எஞ்ஞான்றும் தனக்கு
உரியவன் ஆதும்படி அவனைக் காமக்
கிழத்தி என ஆக்கிக் கொள்கின்றான்
என்னும் உண்மை தூலமாக
உரைக்கப் பட்டது.

“கோலை” என்னும் இச் சூத்தத்
தால் உயிர் ஊனை மிசைதலின்
தத்துவம் இன்னது என விளக்கமுற
உரைக்கப் பட்டது என அறிதற்
பாற்று.

நாத வடிவுனாகிய— ஆசானாகிய
குரு நாதன் தன்னைப் பூரணமாக
அடையும்படி முயலும் ஒருவனைச்
செய்வது என்னை?

தனக்குரிய இரை அகப்பட்ட

ஞான்று சிம்மமானது அவ் வுணவைத்
தன் கரங்களால் இறுகப் பிடித்து
நகங்களால் தாக்கிப் பற்களினால்
கடித்துச் சுவைக்கும் அல்லவா?

நாத வடிவுனாகிய ஆசான் தன்
மாணவனை அமலமுற விளங்கும்படி
செய்யும் நீர்மையும், அன்னதே ஆம்
என அறிதற் பாற்று.

புலாலாகிய ஊனைக் கொண்டு உண்டு
அதனைச் சரகாமல் சாகவைத்து
அதனைப் பூர் தத்துவமாக மாற்றிக்
காண்பதே பலி கொள்வ தென்பது.

இவ்வாற்றல்;

“இடு சில பலி ஈத்து”

என்பதன் உண்மைப் பொருள்
கண்டு கொள்க.

“எறிமீன் புள் மா பல்சி இங்கு
உறுத்தாப் பாங்கறி கோலை”

மகரமீன் தீப்புள் சிம்மம் யானை
புலி முதலியன போலத் திமை
விளைக்கும் மனம் முதலிய கரணங்கள்
—பொறி புலங்கள் தங்கள் தங்கள்
தீப இயற்கையில் பெருக்க மடைந்து
திமை விளைக்காதவாறு அவற்றைச்
சாதலுறச் சாதலடையச் செய்து
மாற்றுவதே பாங்கறி கோலை யாகும்
என்பது.

மனம் முதலிய கரணங்கள்—பொறி
புலங்கள் எறிமீன் புள் விலங்கு என
உருவகித்துப் பேசப்படுதல்—கற்பனை
யால்—பரிபாஷைகளால் பேசப்படுதல்
பெரியார் பாடல்களில் பரக்கக் காணப்
படும். அவற்றுள்ளே சில காட்டுதல்:—

திருவாசகம்.

பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்

[முத்தார்

ஆராலுங் காண்டற் கரியா நெமக்கெளிய
பேரான தென்னன் பெருந்துறையான்

[பிச்சேற்றி

வாராவழியருளி வந்தேன் னுளம்புநுத்த

ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண்

[அம்மானாய்.

(ஹை. திருவம்மாளை செ. 2)

“ஆரா அமுதாய் அலைகடல் வாய்
மீன் விசிறும் பேராசை வாரியன்”
என்பது தெவிட்டாத அருளமுதம்
என்னும் அமல நாத வடிவினனாகிய
எம் பெருமான் உடலகத்துக் குடி
புகுந்து கருவி கரணங்களை மாற்றுதலை
உணர்த்தி நின்றது. அலை கடல்
என்பது உடலம்.

“அலைகடலதனுளேநீன்றுபொருந்த
[வாகயிலைபுகுநெறியினுகாண்”
(திருவாசகம்)

எனவும்,

“கடலேகடலேயுன்னைக்கலக்குறுத்து”
(திருவாய்மொழி)

எனவும் வருடம் திரு வாக்குக்
களாலும் கடல் எனப் பட்டது
உடலே ஆதல் காண்க :

குருநாதன் பக்குவ சீவனது சரீர
மாகிய கடலில் அருள் வலையை வீசி
ஆண்டு அவச் சலன மடைந்து தீமை
விளைக்கும் மனமாகிய மகரம் என்னும்
எறிமீனை அகப்படச் செய்து அதனை
அடக்கி—மாற்றி மதியோடு ஒன்றுறச்
செய்து, அச் சரீரமாகிய தூலச்
சுவையை விமல வல்லியாக மாற்றித்
தனக்குரிய சத்தியாகக் கொண்ட
உண்மையையே திருவினையாடற்
புராணம் என்னும் நூலில் வலை வீசின
படலம் என்னும் அததியாயம் கற்பனை
யாகக் கூறுகின்றது.

மகரமீன் என்னும் எறிமீன் வடிவ
மாகக் கடலுள் நின்று அதனைக்
கலக்கி இடர்புரிந்த நந்தி தேவர்
எம் பெருமான் வலையில் அகப்பட்டு
மீளப் பண்டை உருப் பெற்றனர்
என்னும் கற்பனையானது அசுத்த
நந்தி அமல நந்தியாக மாற்றமடைந்த
மையையே—நந்தி விலகிய உண்மை
யையே — சரீர பாவனை நீங்கிய

உண்மையையே உணர்த்தியதாகும்.

இதனாலும் “எறிமீன்” என
உருவகிக்கப்பட்டது மனம் என்பது
நன்று பெறப்படுகின்றது.

“புள்” என்பது தீய சபாவமுடைய
அசுத்தமான இந்திரியங்களையே குறித்
ததாகும். பின் வரும் பிரமாணமும்
இதனை நன்று புலப்படுத்துவதாகும்.

திருவாசகம்.

உரைமாண்ட வுள்ளொளி யுத்தமன்வந்
[துளம்புகலும்
கரைமாண்ட சாயப் பெருங் கடலைக்
[கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இத்திரியப் பறவை யிரிந்
[தோடத்
துரைமாண்ட வாபாடித் தோணைக்க
[மாடாமோ.

(ஹை. திருத்தோணைக்கம் செ. 14)

[“உரை மாண்ட உள் ஒளி
உத்தமன் — சொல் என்னும் நாத
வடிவினனாகிய ஆசான். உரை —
சொல். அமல ஒளி அமல ஒளி அமல
நிறை சிவம் என்பன ஒன்றே ஆம்.
“காமப் பெருங் கடலைக் கடத்தல்”
என்பது காமம் ஆட்சி பெறுதலால்
கந்தழி சித்திக்கப் பெற்ற திறனை
உணர்த்தி நின்றது. “இரை மாண்ட
இத்திரியப் பறவை” என்பது அசுத்த
மான அசைவுக்குரிய அசுத்த போகம்
ஒழியப் பெற்ற பொறிகளாகிய
புட்கள். “துரை மாண்டவா(று)”
என்பது பாங்கறி கொலையால் சாத
லுறச் சாதலடைந்தமையை — தற்
சுதந்திரம் ஒழிந்தமையை உணர்த்தி
நின்றது. துரை — தற்சுதந்திரம்; நான்
என்னும் முனைப்பு; மிகுதிப்பாடு.]

“மா” என்பது விலங்கு. அது
யானை, சிம்மம், புலி என்பன வற்றைக்
குறிப்பதாகும்.

இவை பொறிகளையும் மனதையும்
குறிப்பன ஆகும். மனதைக் குறிப்பன

எனவே தற் சுதந்திர மாகிய முனைப்
பையும் உணர்த்துதல் கூறாமலே
அமையும்.

திருமந்திரம்.

ஆனைக ளேந்து மடக்கி யறிவென்னு
ஞானத் திரியைக் கொளுயி யகனுட்புக் கு)
ஊனை இருளற நோக்கு மொருவற்கு
வானக மேற வழியெளி தாமே.

(ஹை. 8-ம் தந். நின்மலாவத்தை மந். 13)

சுண்டு ஐம் பொறிகள் ஆனைகளாக
உருவகம் செய்யப் பட்டன. ஊனை
இருளற நோக்குதல்—ஊனைச் சுருக்கி
ஒளியைப் பெருக்குதல்; அசுத்த
நிறையை அமல நிறையாக மாற்றுதல்.
வானகம் ஏறுதல் — ஞானகாசமாகிய
பரத்தில் ஒடுங்குதல்.

“ஊனை இருளற நோக்கும் ஒருவற்கு
வானகம் ஏற வழியெளி தாமே”

என்பதனால், தமது ஊனாகிய
உடலம் இருள் என்னும் அழுக்கு
நீக்கி அமல ஒளி வடிவம் ஆகப்
பெற்றோர் அவ் அமல உடலோடு
ஞானகாசத்தில் ஒடுங்கப் பெறுவார்
என்பது நன்று வலியுறுத்தப்
பட்டமை கண்டு கொள்க.

சுந்தரர் தேவாரம்.

ஆனையுரித்தபகையடியெனெடுமீளக்
[கொல்லோ
ஊனையுயிரீவெருட்டியொள்ளியானை
[நீனைந்திருந்தேன்
வானைமதித்தமரர்வலஞ்செய்தெனை
[சீயறவைக்க
ஆனையருள்புரிந்தான்நொடித்தான்மலை
[யுத்தமனே.
(ஹை. திருநொடித்தான், பண் பஞ்சமம்

பாசரம். 2)

“ஊனை உயிர் வெருட்டி ஒள்ளி
யானை நீனைந்திருந்தேன்” என்பது
உயிர் ஊனை மிசைதலால் அஃதாவது
நாதங்கள் பிருகிவி தத்துவமாகிய

ஊனில் உறைந்து அதன்கண் உள்ள அழுக்கு என்னும் தடிப்பை—இருளை நீக்குதலால் அமல ஒளி வடிவினனாகிய சிவம் ஆக்கமுறப் பெற்றமைபை உணர்த்தி நின்றது. “ஆனை உரித்த பகை” என்பது அழுக்கு மலிந்த மனம் எனும் மத்த யானையின் வேகத்தை—தீய குணத்தை மாற்றிய மையை—அசுத்தமான கருவி கரணங்களை — மருளுடம்பைச் சாதலுறச் சாதலடையச் செய்தமையை உணர்த்தி நின்றது. “ஆனை அருள் புரிந்தான்” என்பது முன்னே கொன்ற — பாங்கறி கொலையால் சாதலுறச் சாதலடையச் செய்த அசுத்த யானையாகிய — காட்டானையாகிய அசுத்தமான மனதுக்குப் பதிலாக — அசுத்த சரீரத்துக்குப் பதிலாக தூய மனதை —மதியை—ஞான சத்தி வடிவமாகிய அமல தநுவை எம் பெருமான் அளித்தமையை உணர்த்தி நின்றது.

காட்டானை வெள்ளானையாக மாறுதல் என்பதன் பொருளும் இதுவே ஆம்.

அமல தனுவோடு ஒழிவற ஒன்றிய உயிர் தூய உணர்ச்சி வடிவாய்—சிவ வடிவாய் அதன்கண் விளங்கப் பெற்றமையே ஆனையில் ஏறுதல் என்பதன் பொருளாகும்.

மனம் என்னும் வாசி அசுத்தம் நீங்கி — தீய இயற்கையி னின்றும் நீங்கி வசப்பட்டதே — ஞானசத்தி வடிவம் பெற்றதே ஆனை அருளப் பட்டது என்பதன் ரகவியார்த்தமாகும்.

தாயுமானவர்.

வட்டமிட்டொளிர் பிராணவாயுவெனு
கிகளமோடுக மனஞ்செயு
மனமெனும்பேரிய மத்தயானையெயன்
வசமடக்கிடின்மும் மண்டலத்
திட்டமுற்றவள ராஜயோகமிவன்
யோகமென் றறிஞர்புகழுவே

எழையனுலகினில் நீடுவாழ்வன்இனி
இங்கிதற்கும் அதுமானமோ
.....”

எனவும்,

குமர குருபார்.

“ஞானவாரண நல்குதி”

எனவும் ஆன்றோர் கூறியன வற்றாலும் அசுத்தமனமும் சுத்த மனமுமாகிய இரு வகை மனமும் “மத்த யானை” “ஞான வாரணம்” என்னும் உருவங்களால் —கற்றனைகளால் குறிக்கப்பட்டமை வெள்ளிடை ஆம்.

அழுக்கு மனமே — அசுத்தமான மருளுடம்பை மத்த யானையாகிய காட்டானையும், தூய மனமே அஃதாவது மதியோடு ஒழிவற ஒன்றுதலால் கேடடைந்த —திரிந்த மனமே —மதி சொருபமே —ஞானசத்தி வடிவமே ஞான வாரணம் எனவும் அறிதற்பாற்று.

மனம் எனும் மத்தயானை இறந்து —சாதலுறச் சாதலடைந்து ஞான வாரணமாக—வெள்ளை யானையாகத் திரிந்தது என்க,

“ஆனைஉரித்தபகைஅடியெனொடு
[மீளக்கொல்லோ
.....
ஆனையருள்புரிந்தான்.....”

என்னும் நிறை முறையான கற்பனையமைந்த வேத வாக்கியங்களால் பெறப்பட வைத்த உண்மை இதுவே என அறிக.

இத்தகைய ஞானவாரணமே — ஞானசத்தி வடிவமே தன்னை அடைந்த பக்குவ சிவனாகிய மாணவனுக்கு, அவனது அஞ்ஞானத் தடிப்பை—அவனது மத்த யானை இயல்பைக் கொண்டு —நீக்கி, கருணையங் கடலாகிய கயிலை முதற் குரவன் அளிக்கும் பரிசு என

அறிக.நொடித்தான் மலை உத்தமன் —
கயிலை முதற் குரவன்

இதற்கு முந்திய பாசுரத்தில் வந்
றெண்டப் பெருமான் “மத்தயானை
யருள் புரிந்து” எனக் கூறியருளியது
என்னை? எனின்,ஆண்டு மத்த யானை
என்பது தூய மதமாகிய — தடப்
பெருமதமாகிய இந்து மதம் சித்திக்கப்
பெற்ற தூய மனத்தையே — அமல
வடிவையே உணர்த்திபது என அறி
தற்பாற்று.இவ்வாறே மணி வாசகரும்,

திருவாசகம்.

.....
கடக்களிமெற்றாந்தட்டிட்டு நமநந்தீந்
ஆற்றேனு அயயவஞ்சுபைநந
கோழ்பேன் கொண்டுசெய்தனன்
.....
அந்நரங்கைஅமைத்தனன்.....”
என அருளிபமை காண்க. விரிப்பிற்
பெருகும்.

அப்பர் தேவாரம்.

“.....நங்கையஞ்ச
ஆனையுரித்தனகாண்கஐயாறன்
[அடித்தலமே”

என்னும் அப்பர் பெருமான் திருவாக்கின் உண்மையும் இதுவே ஆம்.

“நங்கை அஞ்ச” என்பது நாதங்கள் உடலில் உறைந்து ஊனை உண்ணுதலால் தூலச் சிவை என்னும் சத்தி கலக்கமுற்று மாற்ற மடைதலை உணர்த்தி நின்றது “அடித்தலம்”—எம் பெருமான் திருவடி எனப்படும் அமல ஐகார ஒலி—அமல நாதம். அமல நாதமே மனம் எனப்படும் —பொறிகள் எனப்படும் யானையின் தீய இயற்கையை நீக்குவன —மாற்றுவன என்க. மனம் சாகாமல் சாதலே—தீய இயற்கை கெடுதலே “உரித்தல்” என்பதனால் போந்த பொருளாகும்.

சிவன் யானைத் தோலை உரித்தனன்; சிம்மத் தோலை உரித்தனன்; புலித்

தோலை உரித்தனன்; பாம்பை அடக்கி அணிந்தனன் என்பன வேத நூல்களிலும் புராணங்களிலும் கூறப்படும் கற்பனைகள் எல்லாம் பக்குவ சீவனது மனம் முதலிய கரணங்களை — பொறி புலன்களைச் சாதலுறச் சாதலடையச் செய்து மாற்றிய உண்மையையே — மல ததுவை அமல ததுவாக மாற்றிய உண்மையையே துதலிபன வாகும்.

பின் வரும் பிரபல் சுருதியும் இவ் உண்மையையே துதலியதாகும்.

சுத்தரர் தேவாரம்.

காதுபொத்தரைஉழவை

[சுடிக்கும்பன்னகம்பிடிப்பருஞ்சீயம்.

கோதினமாதவர்குழுவொடுக்கேப்பக்

[கோலஆணிழந்தீழறம்பகர

ஏதஞ்சேய்தவரிஎய்தியஇன்பம்யானுங்

[கேட்டுநின்றிருவடியடைந்தேன்

நீதிவேதியரிறைபுகழுலகில்லிவ

[தென்றிருநின்றியூரானே.

(ஊ. திருநின்றியூர், பண்-தக்கேசி பா.5)

[இதன் பொருள் ஈண்டு விரிப்பின் மிகப் பெருகும். அமயம் நோர்துழி விளக்கிக் கூறப்படும்.]

மனம் முதலிய கரணங்கள் — பொறி புலன்கள் தங்கள் தீய சுவாபத்தினி னறும் நீங்குதலால் — ஏதம் தீர்தலால் தூய உணர்ச்சி மயமாக — ஓபரின்ப வடிவமாக மாற்ற மடையும் என்க.

புலால் மறுத்தல் என்பதன் உண்மை இதுவே ஆம். கொலையால் கொலையை மறுத்தல் என்பதும் இதுவே ஆம். அஃதாவது உடலு யிரைச் சாதலுறச் சாதலடையச் செய்தலாகிய “பாங்கறி கொலையால்,, உடலை விட்டு உயிர் பிரிதலாகிய தற் கொலையை மறுத்தல் — நீக்குதல் — மாற்றுதல் என்பத ஆம்.

சம்மாரத்துவமே ரக்ஷகத்துவம் என்பதன் உண்மையும் இதுவே ஆம்.

உலகியலிலும் தீய விலங்கு புட்க ளால் தீமை வினையா வண்ணம் வேட்ட த்தால் வேட்டம் என்னும் கொலைபால் அவற்றை அழித்துக் காக்கும் அர சனைக் குடிகள் தொழும்.

இஃதே போல்

புலால் தத்துவத்தை மறுத்துப் பவி கொண்டு — கொலை செய்து பூந்தத் துவம் பெற்றவனை, பொல்லாத புலால் துருத்தியைப் போக்கி — மாற்றிப் பூந்தூரத்தியாகிய அமல ததுவைப் பெற்ற சீவன்முத்தனை எல்லா உயிரும் தொழும் என்க.

இது பற்றியன்றே,

நிறை முறை இல்லா ஒழுக்கங் களால் தனது புலால் உடலைக் கொல் லாது உரிய சாதங்களால் அதனைப் பூந்தூருத்தியாக மாற்றிய சீவன் முத்தனை எல்லா உயிரும் தொழும் எனச் சுருதி முடிக்குக்கு ஒப்ப ஆணை தந்து தாம் இயற்றிய தமிழ்வே தத்தில் “புலான் மறுத்தல்” என்னும் அத்தியாயத்தில் இறுதிச் செய்யுளால் கூறி முடித்தனர் எமது பொய்யில் புலவர் என அறிதற் பாற்று. குறள் —

குறள்.

கொல்லான் புலலை மறுத்தானைக் கை [கூப்பி எல்லா வுயிரும் தொழும்.

(ஊ. 26 ம் அதி.புலான்மறுத்தல் செ. 10)

அரிய பெரிய வேதரகவரிபங்களையெல் லாம் தன்னுள் மறை பொருளாகக் கொண்டு எமது பொய்யில் புலவன் புகழ்ப்பால் மினிர்கின்றது இக் குறட்பா என்பது மிகையாமோ? விரிப்பிற் பெருகும்.

அமல ததுவுடைய சீவன் முத்தரை மூவுலகும் தொழுதலைப் பின் வரும் பிரமாணமும் நனறு வலியுறுத்துதல் காண்க.

சுத்தசாகம்

மண்ணினிற்றெக்கச்சலத்தினினைக்க வருங்கனலினிற்சுடலளிபால் நண்ணிநின்றசைக்கவெளியிடம்விடவே நணுகிடாநென்றுநின்றிலதும் புண்ணியச்சீவன்புத்தீர்தம்வடிவம் பொற்புறவடிவுகண்டாவே விண்ணின்மண்ணினிற்பாதலத்தினினுள் (ளோர். வியப்பொடுமெழுந்திறைஞ்சிவொர்

(ஊ.செ. 8)

இவ்வாற்றால்,

“எறிமீன் புண் மா பங்கி இக்குறுத்தாப் பாங்கறி கொலை”

என்பதன் உண்மைப் பொருள் கண்டு கொள்க.

நர்தங்கள் ஆக்கமுறப் பெறுதலாகிய “கான்முளைப் பெருக்கம்” என்பது ஒருஉம் வழக்கு என்று அஃதாவது உடலுயிர் சாதலுறச் சாதலடைதற் குரிய சாதகம் ஆம் என்று மேலைச் சூத்தத்தால் கூறிய இடைக்காடர் பெருமான், “கொலை” என்னும் இச் சூத்தத்தால் அதன் பெற்றியை விளக்கிக் காட்டி.

இது பாங்கறி கொலையே — இன்றி யமையாக் கொலையே; அன்றிப் பாவச் செயல் என உலகத்தவரால் கருதப் படும் மறத்தாறன்று எனக்கூறி இச் சூத்தத்துக்கு முற்றுத் தந்தனர் என அறிக. மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் மூவடி முப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் அறக்கூறு என்னும் முன்றும் அததியாயத்தில் எட்டாம் சூத்த மகுடமாகிய “கொலை” என்பதன் பண்பு ஒருவாறு உணரத்தகும்.

சுபம்

சென்னை
பெரியவாசல்
(சென்னை மாநகர்)

பெரியவாசல் சென்னை மாநகர்
பெரியவாசல் சென்னை மாநகர்

பெரியவாசல்
சென்னை

பெரியவாசல் சென்னை மாநகர்
பெரியவாசல் சென்னை மாநகர்

பெரியவாசல் சென்னை மாநகர்
பெரியவாசல் சென்னை மாநகர்

பெரியவாசல் சென்னை மாநகர்
பெரியவாசல் சென்னை மாநகர்

பெரியவாசல் சென்னை மாநகர்
பெரியவாசல் சென்னை மாநகர்

பெரியவாசல் சென்னை மாநகர்
பெரியவாசல் சென்னை மாநகர்

திருவாசக உண்மை

யாழ்ப்பாணம், தென்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமாந் ச. கந்தையபிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவியருளியதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0—2—9 அணு தபால் முத்திரைப் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்

புதுவை.

TOWARDS TRANSCENDENCE.

Vedanta Kesari Madras, Writes:—

“ The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man become the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality.”

Price As. 12.

Nandhi Publishing House
PONDICHERRY.

இனம்!

இனம்!!

சுத்த சாதகம்

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை செலவுக்கு உரிய 6 சதம் அல்லது 1 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

BOOKS BY SRI AUROBINDO	RS. AS	First Series	Second Series	
The Superman	... 0 6	Isha Upanishad	... 1 8	The Yoga and its object 0 12
Evolution	... 0 8	Ideal and Progress	... 1 0	The Mother 1 0
Thought and Glimpses	... 0 9	War and Self - Determination	... 2 0	The Riddle of this World.... 2 0
System of National Education	... 1 0	The Renaissance in India	... 1 12	The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo.... 0 10
The ideal of the Karma-yogin	... 1 10	The National Value of Art	... 0 8	Songs to Myrtilla 1 4
		Uttarapara Speech	... 0 4	Baji Prabhu 0 10
		Kalidasa	... 1 0	Sx Poems of Sri Aurobindo 1 4
				Lights on Yoga 1 4

NANDHI PUBLISHING HOUSE